

Valitus, jonka Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA ja Engie SA ovat tehneet 22.7.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-516/18 ja T-525/18, Luxemburg ym. v. komissio, 12.5.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-454/21 P)

(2021/C 382/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA ja Engie SA (edustajat: C. Rydzynski, B Le Bret, M. Struys ja F. Pili, avocats)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat unionin tuomioistuinta:

- ottamaan tämän kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi
- kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-516/18 ja T-525/18, Luxemburg ja Engie Global LNG Holding ym. v. komissio, 12.5.2021 antaman tuomion
- ratkaisemaan asian lopullisesti itse unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan mukaisesti ja ensisijaisesti hyväksymään Engien ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset tai toissijaisesti kumoamaan valtioneuvoston päätöksen SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN), jonka Luxemburg on myöntänyt Engielle, 20.6.2018 annetun komission päätöksen (EU) 2019/421 2 artiklan (EUVL 2019, L 78, p. 1) siltä osin kuin siinä määrätään tuen takaisinperinnästä
- toissijaisesti palauttamaan asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi
- velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Engie Global LNG Holding, Engie Invest International ja Engie vetoavat valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen.

Valittajien mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä ja ottanut tosiseikkoja huomioon vääristyneellä tavalla, kun se on määritellyt suppean viitekehysten (i) jättämällä emo- ja tytäryhtiöitä koskevan direktiivin tämän viitekehysten määritelmän ulkopuolelle; (ii) luomalla yhteyden Luxemburgin tuloverolain 164 ja 166 §:n välille; (iii) katsomalla, että ZORAn kertymät olivat voitonjakoa ja (iv) arvioimalla, että kyseessä olleilla verotusasioissa annetuilla ennakkoratkaisuilla myönnettiin valikoiva veroetu.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä ja ottanut tosiseikkoja huomioon vääristyneellä tavalla, kun se on osoittanut valikoivan veroedun olemassaolon suhteessa tämän oikeuden väärinkäyttöä koskevaan Luxemburgin sääntöön (i) määritetyn viitekehysten osalta (ii) valikoivaa etua yksilöidessään ja (ii) tulkitessaan Luxemburgin oikeutta.

Valittajat päättelevät ensimmäisen ja toisen valitusperusteen perusteella, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se hylkää valittajien esittämät väitteet sen kumoamiskanteen yhteydessä, jossa kyse oli toimivallan jakoa Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden välillä koskeviin SEUT 2, 3, 4 ja 5 artiklaan, luettuina yhdessä SEUT 113-117 artiklan kanssa, perustuvan komission toimivallan rajallisuudesta.

Lopuksi unionin yleisen tuomioistuimen määräämä tuen takaisin periminen oli oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden vastaista.